

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 120 Lei
Pe jumătate 60 Lei
In America pe an 3 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director: ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei
a doua și a treia oră 2 Lei.

Pomenirea săborului dela Nicea.

Inalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul Vasile al Blajului, slujind liturgia cea de sărbătoare la mormântul Sfântului Petru, în Roma.

15 Noemvrie 1925. Corespondență pentru „Unirea Poporului“.

Anul acesta s'au împlinit 1600 ani, decând Sfinții Părinți ai bisericii creștine din toată lumea, sau precum vine vorba grecească »kata olos«, catolică, s'au fost adunat în orașul Nicea, ca să statorească, împotriva ereticului Arie, ce trebuie să creadă creștinii. Ei au satorit că fiecare creștin trebuie să creadă într'o sfântă biserică, care cuprinde întreagă lumea, nu nu mai vre-un neam de oameni s'au altul, și că această biserică trebuie să fie cu învățătura dela Apostoli. Au alcătuit deci aceea mărturisire a credinței, care mai târziu a fost întărită în săborul din Constantinopol, și pe care noi o recităm și azi în bisericile noastre după forma grecească, scrisă de înșiși Sfinții Părinți: »Cred într'Una Sfântă, Catolică și Apostolică Biserică...«

Cu acest prilej Papa dela Roma, urmașul Sf. Apostol Petru, pe lângă alte sărbători întru amintirea acelu sfânt săbor, a hotărît să se facă o liturgie arhierescă solemnă, pe care s'o slujască arhieriei din toate neamurile de rital grecesc, și la care să ia parte însuș Sfântul Părinte. Pentru acest scop, Patriarhul nostru dela Roma a poștit printr'o scrisoare, pe Inalt Preasf. Sa Mitropolitul Vasile al Blajului, ca acesta să facă să răsune sfânta rugăciune românească în cea mai minunată biserică din toată lumea, care ține în mijlocul său osemintele aceluia, căruia însuși Domnul Nostriu Isus Hristos i-a zis: »Tu ești Petru și pe această piatră imi voi zidi biserica mea, pe care porțile iadului nu o vor învinge!«

Mărețele slujbe din biserica Sfântului Petru.

În bazilica din Roma, înaintea mormântului Sf. Apostol Petru, pe trei trepte se înalță uriașul altar la care I. P. Sf. Sa mitropolitul Vasile dela Blaj, avea s'aducă jertfă lui Dumnezeu, pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru unirea tuturor. Jur împrejurul altarului erau 20 de arhieriei, arhimandriți și prelați din toate neamurile de rit grecesc. Dintre români, afară de mitropolitul Blajului, mai erau P. S. S. episcopul Alexandru dela Lugoj și Reverendisimul canonic și rector al seminarului din Blaj, Dr. Alexandru Rusu.

La dreapta sf. altar, în locul unde de obicei stă arhierul când nu slujește, era pusă statuia de bronz a sf. Petru, iar lângă dânsa

era urmașul Principelui Apostolilor, Papa Pia XI încunjurat de 22 de Cardinali și o mulțime de episcopi și prelați, atât de rital latin cât și de ritalurile orientale. Tot la dreapta erau și tribunele pentru persoanele mai înalte, între cari se vedeau fostul rege Ferdinand al Bulgariei cu fca sa principesa Nadejda și cu soțul ei Ducele de Württemberg, Alteța Sa principele Spaniei, Alfonso de Orleans cu soția, și apoi miniștrii tuturor țarilor.

Sfârșită Proscomidia, cei doi prelați cari serveau ca diaconi merg și fac reverențe înaintea Papii, care îi binecuvântă în grecește și se începe liturgia.

Răspunsurile erau date de un număr ales de tineri clerici din Colegiul Sf. Atanasie, Propaganda Fide și Seminarul Roman din Lateran.

După a treia ectenie toți merseră în rând și sărutară crucea ce sf. Părinte ținea în mână și binecuvântă în grecește intratul cel mic, după aceea apoi mitropolitul nostru cu toiagul pastoral în mână, în ornate strălucitoare îmbrăcat și cu mitra nrhierescă pe cap, tămâiază altarul.

Rugăciunea românească în fața Papii, a cardinalilor și a miniștrilor din toate țările.

La cântarea „Sfinte Dumnezeule“, arhierul Blajului, binecuvântând cu lumânările, cu glasul mare intonă de trei ori în dulcea noastră limbă românească rugăciunea: »Doamne, Doamne, caută din cer și vezi și cercetează viia pe care a sădit-o dreapta Ta«.

Glasul Mitropolitului român de deasupra mormântului Sf. Apostol Petru străbătând țările, să înalță spre cer ca și când ar fi voit să zică: Doamne, Doamne, caută spre noi cari din aceasta cetate Roma ne avem și numele și credința, și ne cercetează cu iubirea Ta, ca să fim tot una, precum tu Doamne unul ești. Adu-ți aminte că noi suntem via, pe care o a sădit dreapta Ta...

Sf. Părinte Papa binecuvântă tămâia, apostolul, evangelia și urmează toate ceremoniile după rital grecesc, zicând de-asemenea »Pace tuturor« după acest rit, exercitându-și puterea sa de înaltă căpetenie a tuturor ritalurilor. Credeul fu citit acela, care a fost alcătuit de Sf. Părinți din Nicea și din Constantinopol, și fu citit de însuși Papa în limba latină și apoi zis și în grecește de către alumnii din Colegiul grecesc. Tot sf. Părinte a început și rugăciunea canonului cu cuvintele: Darul Domnului Nostriu Isus Hristos, etc. în grecește. Binecuvântarea cea de pe urmă tot Sf. Părinte

o a dat în grecește, iar mitropolitul Vasile a încheiat zicând celelalte rugăciuni în românește.

Această Sf. Liturgie, la mormântul Sf. Apostol Petru, în Roma, în cetatea de unde noi ne avem obârșia de două ori, atât ca români cât și ca creștini, în prezența urmașului Sf. Apostol Petru și cu participarea lui, pontificată de mitropolitul Vasile al Blajului, ne umple inima de mândrie și de nădejde. De mândrie, de oarece și noi facem parte dintre acele neamuri cari se împărtășesc de binecuvântările Bisericii lui Hristos care nu poate rătăcii, sunându-ne și nouă acele cuvinte ale Mântuitorului: »Iată eu cu voi sunt până la capătul veacurilor«.

Ne umple apoi inima de nădejde, că soarele adevăratei lumini a credinței va străbate și la noi din ce în ce mai mult, încălzind și luminând cât mai multe inimi aruncate în întunec și'n umbră de cătră dușmanii neamului nostru, și să înțeleagă cât mai mulți, că cel mai firesc lucru din lume e, ca Românii să fie ai Romei, precum România e a Românilor, și astfel cât mai curând să putem cânta cu poetul:

O țară avem și-un Rege.

O limbă avem și o Lege.

Romanul.

Cea mai veche icoană creștinească.

La slujbele celea mari, cari s'au făcut la Roma întru pomenirea marelui săbor dela Nicea, pe altarul, la care a slujit Inalt Preasfinția Sa Mitropolitul Blajului, a fost așezată cea mai veche icoană a creștinătății.

Această icoană înfățișează chipul Mântuitorului nostru Isus Hristos și e păstrată în Roma în sanctuarul ce se numește Sfânta Sfințelor, (Sancta Sanctorum.) Ea poartă numele de *Acheropita*, adică nefăcută de mâni omenești, pentru că este o tradițiune evlavioasă, că aceasta icoană ar fi fost făcută prin mijlocire cerească.

La tot cazul e o icoană foarte veche, venită la Roma din Constantinopol, în timpul Iconoclastilor, pe când era Papă Sf. Grigoriu al doilea.

Icoana e zgrăvită pe lemn de cidru. Papa Inocențiu III a îmbrăcat-o în argint, așa încât nu se vede decât, fața Mântuitorului și picioarele.

Icoana „acheropita“ e pururea închisă. Se poate vedea numai de trei ori în an și anume: 1. În ajunul Crăciunului după vecernie și se închide în dimineața zilei a 8-a după Bobotează. 2. Sâmbăta înaintea Floriilor dimineața și se închide în Dumineca II după Rusale, dimineața. 3. În preziua Adormirii Mariei Domnului pe la 4 după amiază și în Dumineca după aceasta sărbătoare se închide la orele 10 dimineața. Creștinii cari vreau să o vadă, urcă numeroase trepte în coale și'n genunchi.

Bogăția cerească.

Plin de mândrie și de mulțumire stă boatul din sfânta Evanghelie în fața stogurilor sale și se întreabă: Ce voi face, căci nu am unde aduna rodurile mele? Dar îndată a și aflat cum să iasă din încurcătura aceasta. Sparge-voiu jitnițele mele, zice el, și mai mari le voi zidi și voi strânge acolo toate rodurile și bunătățile mele. Și apoi voi zice sufletului meu: suflete ai bunătăți multe strânse pe mulți ani; odihnește-te, mănăcă, bea, veselește-te. Așa mergeau treburile la casa bogatului. Jitnițele înfoiate de tot felul de bunătăți, iar veselie și ospetele nu se mai sfârșeau.

De se abătea vre-un biet de cerșitor pe la poarta lui, slugile îi aruncau câte-o coajă de pâine, numai ca să scape de el, să nu tulbure petrecerea cu glasul lui tânguitor.

Dar de-odată se schimbă toate. Moartea intră pe neașteptate în casa bogatului și cere chiar sufletul stăpânului. Toată veselie se schimbă într-o jale adâncă. Prietini de odinioară intră și ies cu fețe triste, îngândurate, iar din casă resonă glasul preotului: „Odihnește Doamne ca un bun pe robul tău și câte în viață au greșit iartă-i lui“.

Curtea e plină de săteni veniți să fie de față la înmormântarea acestui om, care a trăit numai pentru sine și pentru prietini și de veselie.

Toți stau ca și înspăimântați în fața sicriului și pare-că se întreabă: „Ce folos este omului de va dobândi lumea toată?“

Ce a folosit acestui bogat toată averea lui? Toate le lasă aci și în urma lui nici o lacrimă de durere, nici un cuvânt de mulțumită pentru vre-o binefacere!

„Așa este, celce strânge lui-și comoară, iară în Dumnezeu nu se îmbogățește“. Sufletul omenesc nu se mulțumește nici cu toate bogățiile lumii. Ori cât i-ai da, mai mult cere. Sufletul este zidit pentru Dumnezeu, pentru vecinicie. Bogăția lui stă în lucrurile plăcute înaintea lui Dumnezeu, împlinirea poruncilor și în fapte bune. Viața petrecută fără Dumnezeu este o nebunie, precum și sfânta Evanghelie spune: „nebune în aceasta noapte îți vor cere sufletul tău, dară celea ce ai gătit ale cui vor fi?“

Dr. I. Florian.

Iar se aude de Tomescu. Hoțomanul care a făcut atâtea isprăvi de vre-o doi ani încoace, iarăș dă semne de viață. Mai în toamnă se lățise vestea că a trecut munții în Ardeal, însă aici a venit, pe semne, numai la hodină, căci nu s'a auzit să fi făcut vre-un rău. Sfârșindu-și „urlabu“ s'a întors iarăș în județele din vechiul regat, de unde plecase. Și s'a pus din nou la treabă. Spun gazetele din București că, mai dăunzi a petrecut dela Sinaia până la Chitila vagonul cu care călătorea Alțeta Sa Prințul Carol, chipurile „gardă de pază“. Fiereste, de această gardă nu știa nici Prințul, nici chiar șeful trenului. La Ploești, când s'a căutat după „domnu comandant“, despre care se bănuia că n'are însărcinare în regulă, hoțomanul se făcuse camfor. — Altă năzdrăvanie a Tomescului e, că s'a înfățișat în săptămâna trecută la o mănăstire din județul Muscel și a cerut starețului să-l spovedească. Călugărul l-a și spovedit, însă n'a vrut să-l cuminece, spunându-i să se lase de hoțit și apoi îl va cumineca. Drept răspuns hoțomanul a luat-o iarăș spre păduri...

Cum stă lumea și țara.

Nădejdiile Averscanilor.

Apropiindu-se de sfârșit guvernarea liberalilor, toate partidele din opoziție se străduiesc să-și scoată cât mai bun nume în fața țării și astfel fiecare să se arete cel mai vrednic de-a fi chemat la cârmă.

Partidele din opoziția unită își întocmesc programul de guvernare comună și țin tot într'una adunări populare în întreaga țară, spunând sătenilor, că după plecarea liberalilor nesmintit opoziția unită va veni la guvern.

Partidul poporului, de sub șefia generalului Averescu ca să nu rămână și el mai prejos față de celelalte două partide din opoziție, și-a chemat pe zilele de 21 și 22 Noembrie pretinii la congresul anual, care s'a ținut în sala „Dacia“ din București.

În adunare, firește, Averscanii au cântat pe coarda veche, zicând: noi venim la putere după liberatii! — Se înțelege, tot omul își face curaj. Și nu se poate lua în nume de rău această nici Averscanilor.

Horthy vrea să fie rege al Ungariei.

Neastâmpăratul de Horthy al ungarilor dela Pesta nu-și dă pace! Se spune, că lucrează pe ascuns să ajungă rege, îndepărtând din apropierea scaunului regesc pe copiii fostului împărat.

O parte însemnată însă a poporului unguresc nu-l vrea bucuros pe Horthy, ci țin cu multă scumpătate la prințul Otto, feciorul cel mai mare al răposatului împărat, pe care-l doresc de viitor craiu al Țării ungurești. Unul dintre sprijinitorii cei mai înverșunați ai prințului Otto — este chiar fostul ministru de tristă pomenire, contele Apponyi. Ce-or mai drege, ce-or mai isprăvi vecinii noștri unguri încă nu e lămurit deplin. Se va vedea ceva mai târziu!

Din vecina Polonie.

Tocmai în zilele când petreceau în București cei 12 deputați și gazetari polonezi, din Polonia ne-a venit știri, că guvernul polon de sub conducerea lui Grabsky și-a dat pe neașteptate mulțămite. Se spune că adevărata pricină ar fi dorința conducătorilor republicii polone de-a alcătui un minister sprijinit de toate partidele aflătoare în Parlament.

Cu formarea noului minister a fost incredințat Skyzinsky, fostul ministru de externe, care și-a format ministerul său, primit cu încredere de întreg Parlamentul polonez.

Mare nenorocire de cale ferată.

Nu la noi, Doamne păzește-ne de rău, dar în vecina Polonie s'a întâmplat o mare nenorocire cu 2 trenuri cari s'au ciocnit.

Trenul accelerat care mergea dela Varșovia spre Riga, s'a ciocnit cu un tren de persoane care venia din spre orașul Kovno și tot țandări s'au făcut 4 vagoane ale trenului personal, rămânând sub dărâmurile lui numeroși morți și greu răniți. Se spune, că s'au găsit sub tren 12 morți și 30 de răniți și ar mai fi încă și alții pe cari încă n'au isbutit să-i scoată de sub sfărâmurile vagoanelor. Mare nenorocire!

Turcii își schimbă călindarul și obiceiurile din bătrâni.

Cine ar fi gândit și ar fi cutezat să creadă vreodată, că în așa scurtă vreme Turcii cei tineri o să schimbe întreaga față veche și puternice împărății a sultanilor. Dar minunea s'a săvârșit! Președintele Turciei de azi, Mustafa Kemal Pașa, e omul faptelor și nu al vorbelor. Îndată ce a luat puterea în mână a schim-

bat toate obiceiurile învechite și nepotrivite, și toți supușii turci s'au împăcat în scurtă vreme cu noile orândueli. Mai nou a schimbat calendarul profetului Mohamed, cu cel creștinesc, și acum și ei numără anii și zilele întocmai ca și întreaga creștinătate.

Ciudate și îndrăznețe schimbări, cari însă l-au făcut atât de iubit înaintea poporului turcesc, că acum se gândesc unii să-l aleagă președinte, în loc de 4 ani, pe viața întreagă!

Un regiment de femei chineze luptă contra bolșevicilor.

Nici în depărtatul Răsărit, în țara oamenilor galbeni, nu e liniște și pace deplină. Bolșevicii ruși și acolo și-au vârit coada! Dar și-au găsit beleaua cu muierile chineze! Se spune că s'a format un regiment de femei luptătoare, numit „regimentul morții“ care a și fost trimis pe front împotriva trupelor bolșevice. Brava armată a femeilor s'a purtat vitejește și în cele dintâi ciocniri au prins peste 800 de prizonieri bolșevici. Și alte multe isprăvi vitejești au mai săvârșit, cari le-a dus și răspândit faima în lumea întreagă.

Un oraș întreg înecat de-un val.

Orașul Siuhatero din Mexico (America) a suferit în zilele trecute o ciudată nenorocire. Fiind acest oraș zidit pe malul mării, într'una din zile, s'a pornit din curat senin un val uriaș în largul apelor, care venind spre țărm cu înțeleală turbată, s'a vărsat asupra orașului, înecându-l întreg întreguț. Se dă cu socoteala, că valul a fost prilejit de-un cutremur de pământ, care s'a deslănțuit pe fundul mării. Valul s'a retras curând, măturând case și oameni. Mărimea prăpădului nu este încă cunoscută.

Bucurie pentru neștiutorii de carte.

Ei pot învăța cetitul și scrisul pe ușor, la „Cursurile pentru analfabeți“.

Iarna cu seri lungi a sosit. Sătenii au vreme destulă și pentru lucrurile casei și pentru hodină. Dacă isprăvești cu vitele și cu tăiatul lemnelor, de multeori n'ai ce mai face. Te sature și de povești și de somn. Oamenii cu știință de slove iau o carte, o gazetă, se dau pe lângă lampă și cetesc. Cetirea îți deschide mintea, te face mai isteț și mai deștept. Mai ști și tu cum stă lumea și țara, și nu te poate vinde oricare ciorsoi și coate goale.

Ce fac însă cei cari nu cunosc tainele buchilor? Iși duc zilele în beznă și'n întunec. Unii dorm până le pocnesc urechile, alții se infundă la masa făgăduului și îmbogățesc pe Șloimi și pe Avrumi. Când se isprăvește iarna, unii ca aceștia sunt tot pe cum au fost. Adică mai rău. Punga mai subțire și inima tot pustie.

Măcar ar putea face și ei o treabă bună. Una care nu costă prea multă osteneală și aduce mare bucurie. În serile lungi de iarnă pot învăța să scrie și să cetească. Nu-i mare scofeală. Cunoașterea buchilor nu-i cine știe ce taină mare. Ia colo niște încârligături pe față hârtiei, pe cari în 2—3 săptămâni le înveți de nici nu știi cum te alegi cântălist de frunte. Mai ușor înveți să cunoști 20—30 de buchi, decât să îți minte oile dintr'o turmă. Fără glumă!

Uite cum se poate face treaba asta bună: cei cari n'au avut norocul să poată umbla la școală în tinerețile lor, se duc într'o zi la preotul satului lor, ori la învățătorul și-i spun:

— Părinte, ori domnule învățător, uite, ne-am socotit și noi să învățăm carte. Că nu mai vrem să trăim în beznă, să-și rându de noi nu numai copiii noștri, ci și toți străinii, începând cu Burăh dela cheinerai. Rugăm-te să ne stai

intr'ajutor! Deschide în comuna noastră un „Curs de analfabeți“. Adună-ne la școală, ori în casa unui creștin de treabă, și fă-te izbăvitorul neștiinței noastre. Nouă ne faci un bine, iar d-tale o bucurie. Și-o cinste.

Abecedare dă „Astra“, tovarășia cea mare pentru învățătura poporului. Uite, scrie aici la foaie, că dă, în cinste. Se pot cere pe adresa: „Asociațiunea“, Sibiu, str. Șaguna nr. 6.

Mai mult: Asociațiunea dă și 30 de premii de câte 2000 lei, acelor domni preoți sau învățători, cari pot dovedi la primăvară, că au învățat scrisul și cetitul pe mai mulți neștiutori de carte din comunele lor. Va să zică osteneala răvnițoare se și răsplătește.

Să nu mai stăm pe gânduri și să ne punem la treabă. Să vie Abecedarele, că plivase și hârtie se găsește. Și vrem cu hotărîre, să rupem pânza cernită, care ne acoperă ochiul. Vrem să folosim bine seriile lungi pe cari ni le hrăzește iarna. Acum ori niciodată!

Așa să-și zică și să facă cei cari vreau să nu li-se mai poată spune: taci, mă întunecatule, că tu nu ști nici să încovrigi o iscălitură pe un contract, ori pe un comințiu! — Ș'apoi să se mai știe:

Omului cu învățătura

Ii curge miere din gură,

Iar celui neînvățat

Nu-i curge nici păsat!

Și cine are carte, are și parte.

Sandu Popii.

Știrile Săptămânii.

Se apropie sfârșitul anului și mulți cetitori nu și-au plătit încă abonamentul la foaie! Ii rugăm să nu-și uite că gazeta se ține cu mari cheltuieli, pe cari n'avem de unde le face, decât din banii de abonament. Nu ne uitați!

Elevii liceului din Blaj în excursie școlară. O ceată de elevi ai Liceului nostru de băieți au plecat Vineri în săptămâna trecută, sub conducerea alor 3 profesori, să vadă fabricile din Uioara, din Ghiriș și Turda. Au și cercetat în aceeași zi fabrica de sodă dela Uioara, iar a doua zi, Sâmbătă, au văzut fabrica de cuie din Ghiriș și fabricile de ciment, de sticlă și de bere din Turda. La Ghiriș și la Turda excursioniștii au fost primiți și călăuziți cu cea mai mare dragoste. În Uioara elevii au dormit pe bănci, într'o sală de învățământ a Școlii primare, iar profesorii la hotel. Școlarii s'au întors acasă Duminică, în 22 Noemvrie, cu bogate învățături. Asemenea excursii sunt cel mai mare folos.

Radiofonia în Ardeal. Radiofonul este un fel de telefon, care n'are lipsă de sârme întinse dealungul țărilor, că sunetul vine cu undele electrice prin aer. Ai o cutie (cine-o poate plăti, firește) pe masă, învârți un șurub și ascuți cum își petrec franțuzii la Paris, ori englezii la Londra, cale de 4—5 zile cu trenu' fulger! Asculti cuvântările miniștrilor în parlament, cântările de prin teatre, ori alte asemenea, ca și când ai fi chiar acolo, la fața locului. Astfel de cutii vrăjite, de cari în America și'n țările Apusului au și copiii, au început a se aduce și la noi în Ardeal. Cea dintâi a fost introdusă la Cluj în săptămâna trecută. A fost și la Timișoara, la Târgu-Mureș, la Brașov. Chiar și la Blaj va fi adusă una, pe cât auzim, după Crăciun.

În Sârbia le morge rău „pocăiților“. Adventiștii din Iugoslavia au îndemnat pe ascultătorii lor să nu mai prindă armele în mâni, când sunt chemați la militarie. Din această pricină toate casele de adunare ale adventiștilor au fost închise, iară predicatorii lor au fost puși la închisoare.

O fată de 16 ani, primar. În țările Apusului femeile au mai multe drepturi ca pe la noi. Acolo femeile pot fi alese deputați, primari, ba și miniștri uneori. Mai de curând, orașul Kingston din Anglia și-a ales un primar chiar pe sprânceană, cum s'ar zice. El, ori mai bine zis, ea se numește Silvia Denham și nu are, nici mai mult nici mai puțin, decât 16 anișori...! O copilă deci, care în primăvară era încă școlăriță cu plivasul și cu cărțile sub-suoaară. Acum însă șede după masă, în fruntea conțiliilor comunale din Kingston, și chivernisește un oraș...! Dela primărie te pomenești că se duce ată acasă și se joacă cu păpușile...! Citind asemenea vești îți vine să zici: dă-i incolo de englezi, că au gărgăuni la cap! Vestea cu primărița din Kingston nu-i poveste, foile engleze și franceze îi dau și fotografia, cum stă bondoacă lângă tatăl său, care-i și el unul dintre consilierii noului „primar“. Se întoarce lumea pe dos!

Ca să nu ardă s'au înecat în mare. Un vapor american care ducea în săptămânile trecute călători din Florida la Newyork, din pricină necunoscută încă, s'a aprins în largul mării. Nenorocirea a fost vestită numai decât, prin telegrafia fără fir, în toate părțile. Câteva vapoare cari se aflau pe-aproape au și alergat îndată spre locul cu primejdia. Dar fiind marea turburată de furtună, ele nu s'au putut apropia de vaporul aprins. Cei o sută de călători, și marinarii cari se aflau pe vapor, văzând, că dacă mai întârzie, sunt amenințați de moartea prin foc, au sărit în bărci și au căutat să se mântuie. Însă au fost înghițiți de valuri.

A murit mama regelui Angliei. În 21 Noemrie s'a stins de-o boală de inimă regina Alexandra, soția fostului rege Eduard al șaptelea, tatăl regelui de azi. Bătrâna regină număra 80 de ani și se măritase cu Eduard ca princesă a Danemarcei. A fost o femeie miloasă și bună, mult iubită de englezi. După dânsa rămân patru copii: George, regele Angliei; Maud, regina Norvegiei; Ducesa de Fife și Princesa Victoria, care-i nemăritată.

Spaima bețivului. Un bețivan nărăvaș se întorcea într'o noapte, ca de obicei, foarte târziu, dela cărciumă. Nevasta, care nu dormise de loc până la vremea sosirii, ce s'a gândit: Hai să-l bag în sperieți pe netrebnicu ăsta, doar s'o desvâța de-a mai umbla noaptea beat. Și l-a așteptat în mijlocul casei, învelită de sus până jos într'un cearceaf mare, alb. Bețivul deschide ușa, vede arătarea și strigă înspăimântat: Cine-i? Femeia își schimbă glasul, pornește spre el și răspunde: stafie! — Uf, ce noroc — zice bărbatul, răsufflând ușurat — credeam că-i nevastă-mea! De stafii nu port grijă...

Ce face beția. Săteanul Grigore Chirazi din comuna Berezeni (vechiul regat), întorcându-se acasă seara târziu, după ce se îmbătase bine într'o cărciumă din Rânceni, n'a mai nimerit poarta casei sale, ci s'a tot dus pe uliță la vale, până a ieșit din sat și, căzând într'o baltă, s'a înecat. A doua zi a fost găsit umflat de apa nămolosă a bălții.

Adunare ungurească la Sănmărtin. Ungurii din județul Târnava mică au ținut mai dăunăzi o mare adunare politică la Diciosănmărtin, în fața caselor lui Pekry Sándor. S'au adunat vre-o mie și ceva de oameni, mai mult orășeni, negustori și meseriași. Conducătorii adunării au fost Iakabffy Elemér, Gvidó Bela, Kispál László, Gyárfás Elemér și alții. Vorbitorii s'au ocupat mai mult de școlile ungurești, plângându-se că statul român nu le ajută și că ei nu-și pot astfel cultiva limba strămoșască. N'ar avea însă de se plânge, atunci când România susține școli de stat cu limba de propunere ungurească. Unde se pomenea așa ceva în vechea Ungarie?

1 Decembrie.

Zi mare și slăvită! Ea ne amintește de 1 Decembrie 1918, când s'au adunat la Bălgărad o sută de mii de români din Țara Ardealului și au hotărît într'un singur glas, în auxul lumii întregi, că nu mai vreau să geamă în jugul asupritor al Ungurilor, ci să fie liberi și pe veci uniți cu frații din întreagă Dacia de demult. Pe locul unde au murit moarte de mucenici Horia și Cloșca, unde Mihai Viteazul a stăpânit ca domn al tuturor ținuturilor românești, Românii Ardealului au făcut ceea ce au visat părinții și strămoșii noștri în toate vremurile: unirea Transilvaniei cu Țara mamă!

În veci de veci slăvită zi! Ne-am mântuit de pajura mincinoasă a Habsburgilor, ne-am mântuit de jandarmii cu pene de cocoș, ne-am mântuit de Apponyi și de legile lui, cari ne sugrumau școlile și limba. Suntem liberi, avem țară, avem oștire, avem rege, care e numai al nostru și ne iubește cu tot focul inimii sale. Se cuvine deci, să sărbătorim această zi de 1 Decembrie, cu toată pompa și strălucirea, căci ea ne-a făcut liberi, în țară liberă. Să facem slujbe dumnezeiești în această zi, să mulțămim lui Dumnezeu că ne-a dat-o, să fim mândrii de noi, de toți, cari am primit-o, am înțeles-o și am făcut-o să fie măreața și strălucită.

Ziua de 1 Decembrie mai este și ziua „Astrei“, care și-a luat îndatorirea de-a aranja serbările întru pomenirea unirii naționale dela Bălgărad. Să ascultăm de chemările ei și să prănuim cu toată căldura inimilor noastre! Cinstind această zi, ne cinstim strămoșii cari au murit cu dorul ei în inimi.

Un oaspe nepoftit. A sosit de curând la București un franțuz cu numele Henri Barbusse, care cică a venit să vadă cum se poartă România noastră cu poporul din Basarabia. Dumnealui se pare însă că a venit, mai mult ca să afle cum decurge procesul bolșevicilor, cari au făcut răscoala dela Tatar Bunar, din anii trecuți. De aceștia îl doare tare, căci Henri Barbusse își are legăturile lui cu comuniștii. În acest caz d. Barbusse este un oaspe nepoftit și trebuia oprit la graniță.

Prețul cărnii. Măcelarii dela Cluj au coborât prețul cărnii de porc sub prețul statorit de primărie și vând carnea cu 36 în loc de 42 lei. Bună pildă.

x *Atragem atențiunea onor. cititori să citească inseratul, din pagina patra, „VULTUR“ cremă de ghet.*

Cărți nouă.

Legea pentru Unificarea Administrativă (Legea comună și județeană) publicată în „Monitorul Oficial“ din 14 Iunie 1925. Cu îndrumări și deslușiri de *Dr. Aurel Docrescu deputat*. Ediția provăzușă cu Indice alfabetic, care talmăcește legea pe înțelesul tuturor. Sibiu 1925, editura N. Bratu, tipografia „Foaia Poporului“. *Prețul 25 Lei.*

Legea Agrară pentru Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș și Regulamentul de aplicare al acestei legi. Cu îndrumări și deslușiri de *Dr. Aurel Dobrescu deputat*. Sibiu 1922, tipografia „Foaia Poporului“. *Prețul 15 lei.*

Sub lipar:

Insemnări din Italia

Cu ocazia Pelerinajului românesc din 19 Mai—3 Iunie 1925

de A. Lupeanu-Melin

— Numeroase ilustrațiuni. —

o o

Tipărituse un restrâns număr de exemplare, doritorii acestei cărți să facă prenotări la autor, Blaj.

Preoțime! Nou apărut! Invățătorii!

Comandați imediat cea mai frumoasă și bogată carte de rugăciuni:

„Cărarea Fericirii“

de preotul G. Mânzat, care conține 368 pag. cu 26 capitole mari și diferite rugăciuni acomodate pentru orice ocaziune, fiind aprobată de I. P. S. S. dl Episcop de Gherla Dr. Iuliu Hossu sub Nr. 581—1925.

S'a pregătit în următoarele legături:

- In carton tare > 85.—
- ▶ pânză fină cu cruce aurită > 140.—
- ▶ piele lux, pe hârtie velină
- ▶ pentru dame > 280.— și 350.—

Pentru școlari se recomandă cele cartonate, à 85 lei.

La librăria ANCA Cluj.

Preoții! Cereți:

„Predici la Morti“

de Prot. I. Marga. Prețul 55 lei.

La comandă anticipați prețul plus 10 Lei porto.
11—20 (67)

PRĂVĂLIE NOUĂ!

EMIL RIȘA

prăvălie de manufactură.

In piața Blajului s'a deschis de curând o nouă prăvălie, a d-ului Emil Rișa, unde se găsește, cu prețuri ieftine,

toate mărfurile de manufactură, bumbacuri, arniciuri, tricotaje, pânzeturi, gioljuri, maramă țărănești. Și toate negoțele de lipsă la îmbrăcăminte.

Cine vrea să cumpere ieftin și bun merge la

PRĂVĂLIA RIȘA

(88) 8—? Blaj, Piața Inocențiu Clain.

De vânzare o mașină de cusut
Informații dă dna Dr. Kappel.
Blaj-sat Nr. 144 2—?(108)

5 % mare reducere 5 %

**MAGAZIN ROMÂNESC
SIBIENESC****HOZA și MARCU**

Aducem la cunoștință Onor. Public că ne-a sosit un mare transport de mărfuri pentru orice sezon precum:

Stofe engleze pentru dame și domni; stofe de lână pentru uniformă de fete și băieți și pentru orice îmbrăcăminte.

Mare asortiment de mărfuri din Cehoslovacia:

Zefire, delinuri, satinuri, toate colorile. Barehete, sifoane, pânzeturi, pânză de cearceafuri, gradel, schirting, perdele, basmale cu și fără ciucuri, ciorapi pentru dame și domni și patent pentru copii, guler, cravate, cămăși, pălării, căciuli, ghete din cea mai renumită fabrică „Derby”. Plapume confecționate în țară, orice calitate.

Mare alegere în haine gata pentru dame, domni, fete și băieți:

tricotaje pentru dame și domni, tricouri de orice mărime și calitate. Chișuri pentru eleve și elevi calitate superioară. Bucata Lei 120.

Totodată facem cunoscut că la orice mărfuri cumpărate pentru eleve și elevi cu începere din 15 Octombrie 1925 și pe tot timpul duratei școlilor, reducem, la o cumpărare până la 1000 Lei 5 % iar de la 1000 Lei în sus 10 %. Incercați și vă veți convinge de redusele prețuri și buna calitate a mărfurilor.

HOZA și MARCU

7—? (95) Blaj, Piața I. M. Clain 12.

10 % mare reducere 10 %

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului”, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei, la partea dreaptă, și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Baniș se trimit înainte.

Pantofăria modernă

Niculae Barna

BLAJ, Piața Inocențiu M. Clain.

(105) 2—5

Se pregătesc cele mai elegante și moderne ghete și pantofi, pentru domni și dame, din materialul cel mai bun, cu prețurile cele mai moderate.

Cine dorește marfă bună, să ceteze cu încredere

depozitul de piele a lui IOAN BLAGA din Blaj, unde se află tot felul de talpă și piele pentru încălțăminte și opinci, marfă indigenă și străină, accesorii pentru pantofari
Prețuri scăzute! — Marfă bună!

(87) 7—10

S'au furat în noaptea de 2 Noiembrie, 1925, din grajdul părintelui *Horățiu Grama* din Iclod, două iepe: o mână între 2—3 ani, neagră, cap mare, și o iapă de 7—8 ani, roșie. Dacă ar ști cineva de soarta acestor iepe furate, să înștiințeze pe proprietar și va fi răsplătit.

Adresa: HORĂȚIU GRAMA, preot, comuna Iclod, poșta Blaj. (107) 2—2

2 băieți din familie bună, în vârstă de la 14 ani în sus, se primesc ca învățăceli la d. PETRU A. MOGA, francezar și orutar în Blaj. 5—? (99)

Citiți și răspândiți: „UNIREA POPORULUI”

CURENTAT ar trebui să fie orice om, care nu-și lustruște ghetele cu

MARCA

Crem de ghete

„VULTUR”

Prăvălia Henrich et Comp

din Blaj, începând cu ziua de 16 Noiembrie 1925 a trecut în proprietatea dlui Carol Binder, care timp de 13 ani a condus firma de mai sus spre mulțumirea tuturor. Noul proprietar

este dl CAROL BINDER

fost conducător al Firmei HENRICH & COMP, care roagă vechea clientelă să aibă și pe viitor toată încrederea față de această prăvălie creștinească, solidă și cinstită.

CAROL BINDER

Telefon 14.

prăvălie de fierărie, str. Regina Maria, Blaj.